

E. Meškausko laišakai J. Girniui

Vilnius, 1975 02 09

Didžiai gerbiamas Daktare,

Labai ačiu už laišką ir gerus linkėjimus. Dėl uždelsto atsakymo galiu tik atsiprašyti. Nė nepajutau, kaip laikas prabėgo.

Jūsų prašymo, deja, negaliu patenkinti. Tokių leidinių, kokių prašote, pas mus nėra. Užsiėmimų tvarkaraščius mūsų universitetas nespausdina, o tik kas semestrą iškabina skelbimų lentoje. Mes neturime ir filosofijos specialistų ruošimo planų bei programų. Tokius specialistus mes ruošiamo individualiai, dirbdami su įvairių specialybių universiteto absolventais, o paskutiniu metu ir su psichologijos specialybės studentais. Filosofiniai mūsų Respublikos poreikiai ne tokie dideli, kad būtų tikslinga ruošti specialistus ištisomis grupėmis. Į tuos poreikius reikia atsivėlgti ir dėl to, kad pas

mus priėmimas į universitetą yra susijęs su pareiga aprūpinti darbu pagal specialybę.

Galima pasigirti, kad tokiu būdu mes paruošėme kelias dešimtis filosofijos mokslų kandidatų, kurių daugumas sėkmingai dirba toliau. Čia dar reikia prisiminti, kad pokario metais filosofijos katedra buvo atkurta tik 1947 metų rudens semestre ir kad iš pradžių ją sudarė tik du asmenys: velionis prof. V. Sezemanas ir aš. Vadinas, darbą prisiejo pradėti nuo nulinio lygio.

Gerai prisimenu mūsų susitikimą prieš šešerius metus Bostone mano viešnamės JAV metu. Jūsų šeimoje aš nesijaučiau oficialiu svečiu. Visu nuoširdumu linkiu Jums ir Jūsų simpatingai žmonai visokeriopos sėkmės.

Tikrai Jus gerbiąs

Eugenijus Meškauskas

Vilnius, 1984 06 03

Didžiai gerbiamas Daktare,

Dėkoju už Jūsų dėmesį ir objektyvų vertinimą tragiškai žuvusio mano bendradarbio ir artimo draugo nuveiktų darbų. Jo netekimą mes ligi šiol gyvai tebejaučiame. Nelaimės metu aš vasarojau Palangoje drauge su juo tame pačiame kambaryje. Ankstyvą rytą jis išėjo pasimaudyti jūroje (jis tai darydavo kasdien, koks oras bebūtų) ir nebe grįžo... Tą dieną buvo labai didelis rūkas, ir jis, matyt, vandeny prarado orientaciją. Po 3 valandų vanduo jį išplovė į krantą apie 1 kilometrą nuo maudymosi vietos. Ir po tiek metų šiurpus vaizdas neišblėsta iš atminties.

Jo raštų rinkinį, apimančį ir kai kuriuos rankraščius, mes jau seniai nutarėme paruošti spausdinimui. Paruošti ėmėsi vienas labai artimas velionio draugas. Didelis pedantas ir kunkatorius. Uždelsė darbą daugiau kaip 7 metams. Dabar pasižadėjo užbaigti paruošimą šiais metais. Atskiri velionio straipsniai (apie Jaspersą ir kt.) perspausdinti teminiuose leidiniuose.

Gyvai prisimenu trumpą svečiavimąsi pas Jus Bostone 1969 metais. Linkiu stiprios sveikatos ir geros sėkmės. Nuoširdūs sveikinimai Jūsų žmonai, kurią tik kelias akimirkas temačiau, bet gerai prisimenu.

Jus nuoširdžiai gerbiąs

Eug. Meškauskas